

Enmig del món...

Escric encara atordit per la notícia de la massacre de Paris. Els sentiments i les reaccions es barregen amb la sensació d'impotència i de ràbia. Sembla que no pugui ser! Ja sabem que cada dia moren centenars de persones víctimes de la injustícia del sistema econòmic, que afavoreix el guany d'uns quants, i de la violència instal·lada en les ments d'éssers humans, que s'han pervertit per l'afany de poder i d'ambició. Aquesta vegada el cop ha estat dur. El vent de l'amenaça ha bufat proper.

No ens deixem endur pel mal instint de la venjança, del tancament egoista, del dit acusador. Reflexionem serenament sobre què pot dur a unes persones, que també tenen cor i ànima, a apuntar l'arma contra un ser humà. Ajudem entre tots a desemmascarar les motivacions malvades i denunciem els qui blasfemen contra l'únic Déu vessant sang d'humans creats per Ell.